

Hoorzitting Commissie Bezwaarschriften

Zitting 16 oktober 2007

Pleitaantekeningen van mr. Joh. de Wit, gemachtigde, inzake Stichting Stuurgroep Ecologie en Milieu Zeewolde/B&W Zeewolde

1.

Het verweerschrift bevat een redenering die vraagtekens oproept. Onder het kopje “overige aspecten” begint het verweer met de stelling dat het hier niet gaat om de vraag of er een milieuvergunning moet worden verleend, maar om de vraag of de situatie, zoals deze nu is, gedoogd kan worden.

Die stelling is op zich zelf juist. Het gaat hier inderdaad niet om de vraag of een milieuvergunning moet worden verleend. Het gaat hier om de vraag waarom B&W niet handelend optreden tegen een verboden toestand. Maar B&W betrekken vervolgens de stelling dat de zaak gelegaliseerd zal worden en dat dit hen ontslaat van de verplichting tot optreden en *die* redenering is onjuist.

In het Gezamenlijk beleidskader inzake het terugdringen van het gedogen van milieu-overtredingen (stukken Tweede Kamer; parlementaire jaren 1989-1990, nr 269 en 1991-1992, nr 2), is als uitgangspunt gehanteerd dat gedogen alleen gerechtvaardigd kan zijn in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer strikte naleving van de milieuvoorschriften in redelijkheid niet van betrokkene kan worden verlangd. Bij voorbeeld de situatie waarin betrokkene buiten zijn schuld handelt zonder vergunning.

Van zulke uitzonderlijke omstandigheden is in dit geval geen sprake. Betrokkenene handelt niet buiten zijn schuld, maar overtreedt willens en wetens de wet milieubeheer. B&W reageren hier alleen maar op door zich af te vragen of ze de zaak niet kunnen legaliseren, maar dat gaat helemaal voorbij aan de maatstaven die je moet aanleggen voor de vraag of je moet gedogen of niet.

Als de overheid een verboden toestand constateert, dan moet de eerste reactie van die overheid niet zijn: kunnen we wat verboden is alsnog wettig maken, nee de reactie moet zijn: is hier sprake van uitzonderlijke omstandigheden op grond waarvan we misschien van optreden moeten afzien. De rechtspraak heeft die uitzonderlijke omstandigheden nader gedefinieerd. (ABRvS 30 juni 2004, AB 2004, 320). Er zijn uitzonderlijke omstandigheden als concreet uitzicht op legalisatie bestaat. *Concreet*, dat wil zeggen dat de termijn waarbinnen gelegaliseerd kan worden, overzienbaar moet zijn.

Het enkele feit, dat een aanvraag voor een vergunning is ingediend, is niet voldoende om aan te nemen dat het zicht op legalisatie ook inderdaad *concreet* is. Dat is ook logisch, want als dat wel zo was zou de deur naar onwettige activiteiten op ieder gebied wijd open staan. Ik dien een aanvraag in en ik begin alvast. B&W doen dan toch niets anders dan nadenken over de vraag hoe mijn activiteiten alsnog legaal gemaakt kunnen worden. Zo werkt het dus niet, want volgens vaste rechtspraak van de Rvs is het aanvragen van een vergunning geen uitzonderlijke omstandigheid op grond waarvan B&W illegale milieu-activiteiten zouden moeten gedogen. B&W stellen dat een milieuvergunning *kan* worden afgegeven. Dat is voor hen het enige criterium, maar daarmee handelen zij in strijd met genoemd beleidskader en de rechtspraak.

2.

Handhavend optreden, zeggen B&W, zou tot onevenredige gevolgen leiden in verhouding tot de daarmee te dienen belangen. Het zou ook in strijd zijn met het beginsel van de fair play. Ik kan dit niet volgen.

Op 9 mei van dit jaar liep de termijn af waarbinnen zienswijzen tegen de aangevraagde vergunning konden worden ingediend en op 7 mei jl. werd ontdekt dat de aanvrager alvast zonder vergunning met de nertsenfokkerij was begonnen. Zonder de overheid daarvan in kennis te stellen en terwijl hij wist dat een vergunning nodig was, startte hij met zijn illegale activiteiten. Het enig aanwijsbare “belang” is hier het oogmerk van betrokkene om zonder vergunning alvast winst te behalen met het fokken van nertsen. Is dat een belang dat bescherming verdient als er een afweging gemaakt moet worden tussen het belang van wetshandhaving en het commerciële belang van een aanvrager? Volgens B&W wel, maar ik heb altijd gedacht dat commerciële belangen moeten wijken voor publieke. Maar hier wordt het publieke belang achtergesteld bij het individuele belang van één ondernemer.

Als die ondernemer al investeringen heeft gedaan, wat mij overigens niet bekend is, dan deed hij dat met volledig besef van het onwettig karakter van zijn handelingen en het risico daarvan hoort niet bij de gemeenschap, maar bij de overtreder te liggen. Het is onbegrijpelijk dat B&W hier de kant van de overtreder kiezen en niet die van het algemeen belang, het belang dat zij allereerst moeten dienen en beschermen.

3.

Nu wordt wel een gedoogbeschikking gemaakt, omdat het zicht op legalisering toch niet zo concreet was als B&W aanvankelijk dachten. Het gaat, ondanks alle inspanningen van B&W, toch wel wat langer duren dan men misschien gehoopt had. Met de mededeling dat nu alsnog een gedoogbeschikking in voorbereiding is, ondergraven B&W hun eerder ingenomen standpunt dat legalisatie concreet en op korte termijn viel te verwachten en het levert een argument temeer op om de nertsenfokkerij niet langer te gedogen, maar daar handelend tegen op te treden. Er is, gezien de wijze waarop B&W tot nu toe hebben geopereerd, geen enkele garantie dat de gedoogbeschikking voldoende waarborgen ter bescherming van het milieu zal bevatten en bezwaarde ziet de aankondiging van de gedoogbeschikking nu, zoveel maanden na de ontdekking van de nertsenfokkerij en eerst nadat B&W was verzocht om handelend op te treden, als een tactische manoeuvre, bedoeld om alsnog onder de verplichting van bestuurlijk optreden uit te komen.

Bezwaarde maakte er destijds bezwaar tegen dat toentertijd gedoogd is zonder gedoogbeschikking Dit bezwaar dient nu niet zo te worden uitgelegd dat zij deze gedoogbeschikking alsnog verlangt. De stank is afgrijselijk, in weerwil van alle andersluidende ambtsberichten daarover, en bezwaarde houdt het hart vast voor de ontwikkelingen in de toekomst.

Realiseren B&W zich overigens wel voldoende hoe groot het gevaar voor rechtsverwerking is? Als, wat nu dreigt te gebeuren, de verboden toestand langdurig wordt gedoogd, kan bij de betrokken ondernemer het vertrouwen ontstaan dat niet meer zal worden opgetreden, ook als de milieuvergunning niet wordt verleend. Op dat vertrouwen zou hij dan te zijner tijd wel eens succesvol beroep kunnen doen bij de rechter en dan heeft Zeewolde de twijfelachtige eer om tot in lengte van jaren een illegale fokkerij binnen haar grenzen te hebben.

Met verzoek om advies aan B&W om het bezwaar van de Stichting Stuurgroep Ecologie en Milieu Zeewolde dd. 6 augustus 2007 gegrond te verklaren.